

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1507/2022
18.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Басарић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Митровски, адвокат из ..., против туженог АД „Рудник – Ковин“ у реструктурирању, Ковин, чији су пуномоћници Миленко Тодоровић, адвокат из ... и Славица Копривица, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизијама туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1166/2020 од 28.05.2021. године, у ставу првом изреке, у седници већа одржаној 18.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1166/2020 од 28.05.2021. године, у ставу првом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П1 73/18 од 04.12.2019. године, која је исправљена решењем истог суда П1 73/18 од 12.03.2021. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење туженог број ...-.../... од 16.12.2013. године, којим је тужиоцу АА из ... отказан уговор о раду број ...-.../... од 26.10.2009. године, те је наложено туженом да тужиоца врати на рад на радно место ... – ... или на друго радно место које одговара његовој стручној спреми, у року од 8 дана по пријему пресуде. Ставом другим изреке, поништено је као незаконито решење туженог број ...-.../... од 16.12.2013. године, којим је тужиоцу ББ из ... отказан уговор о раду број ...-.../... од 26.10.2009. године, те је наложено туженом да тужиоца врати на рад на радно место ... – ... или на друго радно место које одговара његовој стручној спреми, у року од 8 дана по пријему пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова спора тужиоцу АА исплати износ од 306.000,00 динара, а тужиоцу ББ износ од 258.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 8 дана по пријему пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1166/2020 од 28.05.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда, исправљена решењем од

12.03.2021. године, у делу става првог изреке који се односи на поништај решења и враћање на рад на радно место ... – ..., у делу става другог изреке који се односи на поништај решења и враћања на рад на радно место ... – ... и у ставу трећем изреке и жалбе тужилаца и жалба туженог су у том делу одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда, исправљена решењем од 12.03.2021. године, у преосталом делу става првог изреке у погледу одлуке којом је обавезан тужени да тужиоца АА врати на рад на друго радно место које одговара његовој стручној спреми и у том делу тужба тужиоца АА је одбачена, и у преосталом делу става другог изреке у погледу одлуке којом је обавезан тужени да тужиоца ББ врати на рад на друго радно место које одговара његовој стручној спреми и у том делу тужба тужиоца ББ је одбачена. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца АА за накнаду трошкова поступка по жалби. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца ББ за накнаду трошкова поступка по жалби. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио две ревизије, због погрешне примене материјалног права и због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-други закон) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизије туженог нису основане.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом, с обзиром да су у образложењу другостепене пресуде оцењени битни жалбени наводи у смислу члана 396. став 1. ЗПП. Наводи у ревизији према којима је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12) ЗПП Врховни суд није ценио, јер се ревизија из ових разлога не може изјавити у смислу члана 407. став 1. тач. 1) и 2) ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку, тужиоци су били запослени код туженог на основу уговора о раду на неодређено време, и то тужилац АА на радном месту ...-..., а тужилац ББ на радном месту ...-... . У поступку утврђивања дисциплинске одговорности тужени је дана 16.12.2013. године донео идентична решења за оба тужиоца, којима су тужиоцима отказани уговори о раду из идентичних разлога, због повреде радне обавезе из члана 9. став 2. алинеја 1, 2, 18 и 19 уговора о раду, које се састоје у давању нетачних података послодавцу, неизвршавању, несавесном, неблаговременом и немарном извршавању послова, противправном присвајању имовине послодавца и противправном прибављању себи или другоме материјалне користи у вези са радом, услед чега је дошло до настанка веће материјалне штете по друштво. Према образложењу тих решења, тужиоци су у сарадњи са ... ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ... противправно прибавили себи и другоме материјалну корист у вези са радом, а што је комисија утврдила читањем већег броја отпремница, извештаја о извршеној контроли рачунара на ..., те прегледа видео снимака сигурносних камера и фотографија снимљених 10.09.2013. и 11.09.2013. године. Решења су донета применом члана 11. Правилника туженог о поступку за утврђивање одговорности запослених од 16.03.2006. године и члана 179. став 1. тачка 4) Закона о раду. Дисциплински поступак против тужилаца је покренуо директор туженог 01.10.2013. године, па је донео и одлуку од 12.11.2013. године о формирању Комисије о дисциплинској и материјалној одговорности тужилаца, у саставу од три

члана, а након усмене расправе пред комисијом тужиоци су се писмено изјаснили. Достављено им је писано упозорење пред отказ уговора о раду, на које су се изјаснили. Код туженог је уграђен рачунарски систем од стране фирме која за то има лиценцу, али је, по налогу директора, ЗЗ (запослен као информатичар код туженог), извршио одређене преправке у том систему како би се због сумње у тачности извршеног мерења количине угља која је продата извршиле додатне провере, а те измене су извршене без сагласности фирме која је израдила рачунарски програм, односно без налога овлашћеног државног органа.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је поништио оспорена решења и вратио тужиоце на рад, налазећи да у конкретном случају није утврђено да су они починили кривично дело на раду и да су себи противправно или другоме прибавили материјални корист, нити да је дошло до настанка материјалне штете код туженог, имајући у виду да није донета правноснажна осуђујућа кривична пресуда, која је услов за отказ уговора о раду запосленом због учињеног кривичног дела на раду или у вези са радом, па су оспорена решења незаконита јер су супротна члану 179. став 1. тач. 4) Закона о раду. Нашао је да су оспорена решења незаконита и због тога што су у поступку утврђивања дисциплинске одговорности тужилаца коришћени подаци добијени изменом рачунарског програма код туженог супротно одредбама чл. 2. и 31. Закона о ауторским и другим сродним правима („Службени гласник РС“, бр. 104/09 ... 119/12), који не могу бити релевантни за утврђивање чињеница јер је неизвесно да ли су тачни.

Другостепени суд је нашао да је, првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право у потврђујућем делу првостепене пресуде, дајући за одлуку потпуне и јасне разлоге, док је у односу на укидајући део закључио да је првостепена пресуда захваћен битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП у вези члана 16 истог закона, због тога што је обавезивањем туженог да тужиоце врати на рад на радно место које одговара њиховој стручној спреми првостепени суд одлучио о захтеву који не спада у судску надлежност, већ је искључиво домен послодавца, из ког разлога су тужбе тужилаца у том делу одбачене.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су закључили да су оспорена решења о отказу уговора о раду незаконита.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 4) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 32/13), који је важио у време доношења оспорених решења, било је прописано да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребу послодавца, и то ако запослени учини кривично дело на раду или у вези са радом.

С обзиром на то да су оспорена решења донета с позивом на отказни разлог из члана 179. став 1. тачка 4) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 32/13), а да услов за испуњеност наведеног отказног разлога, представља постојање правноснажне осуђујуће кривичне пресуде којом се утврђује кривична одговорност запосленог и исти оглашава кривим за учињено кривично дело на раду или у вези са радом, по оцени Врховног суда, у конкретном случају, нису били испуњени законом прописани услови за законит отказ уговора о раду тужиоцима по овом основу, јер правноснажна осуђујућа кривична пресуда против тужилаца није донета.

Имајући у виду изложено Врховни суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд није посебно ценио наводе ревизије, имајући у виду да су у ревизији у суштини поновљени наводи истицани и у жалби који су били предмет детаљне и правилне оцене у другостепеној пресуди.

Како је ревизија туженог одбијена као неоснована одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић